

Dokonce ani Orwellova myšlenková policie nezašla tak daleko jako Trudeau

- editor007 | 26. dubna 2024

KANADA: Trudeauův režim se v plné síle předvedl již za „doby Covidové,“ kdy jeho vláda nařídila nejen blokaci účtů demonstrujících kamionářů, ale také jejich příznivců, kteří podpořili protestující nějakým tím finančním darem.

V té době se jasně ukázalo, jak by odpůrci diktátorské vlády dopadli v bezhotovostním světě. Po blokaci prostředků by nebyli schopni přežít. Takto si mohli půjčit od známých a příbuzných alespoň hotovost, aby přežili dobu, kdy neměli šanci se dostat k vlastním finančním prostředkům.

Také nyní, kdy se v mnoha zemích zavádí cenzura názorových oponentů, zavádí Trudeauova vláda ještě diktátorštější cenzurní zákony než všechny ostatní vlády.

Trudeau zavádí dobu i u nás již existujícího „zákonu o předsudečné nenávisti,“ jenže v případě Kanady je zákon mnohem propracovanější a cílí na poněkud širší kohortu pachatelů.

[Člověk by si](#) myslel, že reakce na nové zákony o nenávisti zavedené skotskou SNP a jejím muslimským vůdcem odradí další autoritářské vlády od zavádění podobných zákonů.

Humza Yousaf se stal terčem posměchu veřejnosti a jeho preference klesly o 15 bodů. Ale zřejmě tento fakt další vlády od cenzury nijak neodradí.

Nový irský premiér Simon Harris se zavázal prosazovat zákon o trestní spravedlnosti (podněcování k násilí nebo zločinům z nenávisti), vláda Donalda Tuska v Polsku chce zavést nový zákon zakazující „hanobení“ členů komunity LGBTQ pod hrozbou trestu vězení a Justin Trudeau prosazuje zdaleka nejhorší „zákon o škodách na internetu.“

Jako by všichni tito „liberální“ politici říkali: „Myslíte si, že Humza Yousaf je největším odpůrcem svobody slova na Západě? Tak se podívejte na nás...”

Kanadský návrh je zdaleka nejhorší. Je to tak dystopické, že to nedokázali předvídat ani George Orwell a Philip K. Dick.

Diskriminace je již zakázána podle kanadského zákona o lidských právech, ale nový zákon rozšíří definici „diskriminace“ tak, aby zahrnovala online projevy, které „mohou vést k pohrdání nebo hanobení osoby nebo skupiny.“

Cenzuře budou podléhat projevy vyjadřující pohrdání, ponížení, urážky či diskreditaci. Zákon je navržen tak, že se jeho obětí může stát téměř kdokoli.

To vyvolává otázku: Kdo může rozhodnout, který projev porušuje tuto novou normu? A co je oprávněné k tomu, aby vynášeli tyto šalamounské soudy a analyzovali rozdíl mezi „nelibivým“ (přijatelným) a „odporným“ (zakázaným)?

Tímto úkolem bude pověřena nová národní agentura, Komise pro digitální bezpečnost, která se bude skládat z pěti komisařů a armády byrokratických zaneprázdněných subjektů a bude mít stejné pravomoci jako federální soud, kromě toho, že nebude vázána „zákonnými pravidly dokazování.“

Ano, chápete to správně. Názorová policie – samozřejmě z ranku Trudeauovi plně oddaných a jednotně smýšlejících cenzorů – bude sama rozhodovat o tom, co je a není nenávistný projev.

To známe i od nás, také zde se často dělí nenávist na „povolenou“ a „zakázanou.“

Podle návrhu zákona vás kdokoli může obvinít ze „šíření nenávistných projevů“ a pokud vás kanadský tribunál pro lidská práva shledá vinným, může vám nařídít zaplatit až 20 000 \$ „každé oběti“ a 50 000 \$ státu.

Samozřejmě neexistuje žádný limit, kolikrát může být pachatel odsouzen k provedení takových plateb, a například Jordan Peterson už by zřejmě čelil bankrotu.

A nyní to hlavní: nejde jen o věci, které byly zveřejněny po účinnosti nového zákona, ale o vše, co bylo zveřejněno od počátku internetu. Jinými slovy, je to zlatá pozvánka pro kriminální archeology, aby se pustili do pátrání s vyhlídkou na odměnu 20 000 dolarů, pokud něco najdou.

Jediný způsob, jak se nyní mohou Kanadané ochránit, je projít všechny své účty na sociálních sítích a pečlivě smazat vše, co kdy řekli a co je byť jen vzdáleně kontroverzní.

To však nikoho neochrání před další klauzulí zákona – a právě zde se vstupuje do dosud nepředstavitelného dystopického území. Pokud soudy usoudí, že pravděpodobně spácháte „zločin z nenávisti“ nebo šíříte „propagaci nenávisti“ (nedefinováno), můžete být umístěni do domácího vězení a vaše schopnost komunikovat s ostatními může být omezena.

To znamená, že soud může vyžadovat, abyste nosili elektronický náramek na kotníku, zakázat vám používání komunikačních zařízení a nařídít vám nevycházet z domu.

Pokud soud usoudí, že existuje riziko, že se opijete a začnete tweetovat pod vlivem – i když není jasné jak, protože nebudete mít dovoleno používat telefon nebo počítač – může vám nařídít, abyste pravidelně odevzdávali vzorky moči úřadům.

Kdo odmítne, může jít do vězení.

Docela mimořádné, že? Margaret Atwood, které není dystopická satira cizí, nazývá zákon „orwellovský,“ ale dokonce i myšlenková policie v Oceánii trestá lidi ne za to, co by mohli říct, ale až za to, co řekli.

V Trudeauově Kanadě však budou moci úřady brzy umístit lidi do domácího vězení za „nenávistné“ komentáře, které dosud nepronesli, na pokyn policejního „zpravodajského důstojníka.“

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda

ZDROJ: <https://www.spectator.co.uk/article/even-orwells-thought-police-didnt-go-as-far-as-trudeau/>